Iair

Iair

Luca 8.41-56 prezintă minunata povestire a lui Iair, mai-mare al sinagogii, căruia i-a murit fiica în vârstă de vreo 12 ani, de altfel singurul său copil. Iair vine la Isus să-L roage să meargă acasă la el ca s-o vindece. Fiind reţinut pe drum, mai înainte de a ajunge acasă la Iair, îi iese cineva înainte să-L informeze că fetiţa deja murise. „Toţi plângeau şi o boceau. Atunci Isus a zis: „Nu plângeţi, fetiţa n-a murit, ci doarme." Ei îşi băteau joc de El, căci ştiau că murise. Dar El, după ce i-a scos pe toţi afară, a apucat-o de mână şi a strigat cu glas tare: „Fetiţo, scoală-te!" (Marcu reaminteşte chiar termenii folosiţi de Domnul: „Talita cumi".) Şi duhul ei s-a întors în ea, iar fata s-a sculat numaidecât. Isus a poruncit să-i dea să mănânce. Părinţii ei au rămas uimiţi. Isus le-a poruncit să nu spună nimănui cele întâmplate."

Aici se manifestă din nou tandreţea şi simpatia mişcătoare a Domnului Isus, şi trebuie să subliniem încă o dată că El este acelaşi şi azi. Aţi pierdut un copil scump? Să nu-l socotiţi pierdut, pentru că Domnul vi-l va restitui, nu cum a făcut-o cu fiica lui Iair, ci într-un mod cu mult mai măreţ. După ce Iov a pierdut toţi copiii şi toate bunurile sale, a primit îndoit decât tot ce pierduse. Mai mult, i s-au născut şapte fii şi trei fete, nu dublu! (Iov 1.2, cf. 42.13). Primii copii nu fuseseră pierduţi, ci s-au dus acasă înaintea tatălui lor, şi i s-au mai născut uică pe atâția. Ce mângâiere să ştim că Domnul Se ocupă de toţi copiii noştri! El i-a răscumpărat cu sângele Lui, îi iubeşte fierbinte şi doreşte să-i aibă lângă El pentru totdeauna.